

2016. december 6. kedd

Mt 18, 12-14

Az eltévedt bárány

A Szentírási rész egy kérdéssel kezdődik: Mit gondoltok?

Én azt gondolom, hogy a Mennyei Atyánk nagyon szeret minket válogatás nélkül és nagyon fontosak vagyunk Neki.

Mennyire így vagyunk mi is a szeretteinkkel! Sőt messzebb megyek, a személyes tárgyainkkal, értékeinkkel: ha elvesztünk valamit, őrült keresésbe kezdünk, és az mindennél fontosabb lesz, és mikor megtaláljuk, nagy öröm lesz úrrá rajtunk.

Hálás vagyok Neked Mennyei Atyám, hogy annyira szeretsz, és hogy küzdesz értem, hogy el ne tévedjek és „egy se vesszen el a kicsinyek közül”!

Amen

Habos Gabi, *Érd*

